

Dušan Butinar,
Ivan Breznik

Baliranje – športna panoga – v čakalnici za priznanje olimpijskega športa

Izvleček

V letošnjem letu praznuje slovensko baliranje pomemben jubilej: 65 let obstoja in 25 let od samostojnosti in združenja Balinarske zveze Slovenije od Balinarske zveze Jugoslavije.

Čeprav so bile prve balinarske tekme odigrane že pred drugo svetovno vojno, je balinarski šport začel z organiziranim delovanjem šele leta 1951, danes pa je v čakalnici, da bi prišel tudi do predstavitve na olimpijskih igrah.

Ključne besede: balinaje, zgodovina, organiziranost, uspehi.

Abstract

In year 2016 we are celebrating 65 years since bocce vole was organised in Slovenia and 25 years since Slovenia has its own national federation as member of international federation. The first competitions were held already before the second world war, however organised federation in Slovenia was established in 1951, and today sport is expecting to become in future part of Olympic Games.

Key words: bocce vole, history, management, achievements.

Zgodovina balinanja

Leto 1951 štejejo za začetek organiziranega delovanja Balinarske zveze Slovenije in za začetek organiziranega športnega balinanja v Sloveniji. Tega leta je bil pri takratni Fizikulturni zvezi Slovenije ustanovljen prvi balinarski odbor, ki mu je kmalu zatem sledila ustanovitev Balinarske zveze Slovenije. V Sloveniji se je pričelo organizirano športno baliranje v zgodnjih 50 letih prejšnjega stoletja na pobudo dr. Milka Gornika, Romea Bassina in Avgusta Petrovčiča. Za omenjene tri balinarske navdušence smemo trditi, da so bili pobudniki, ustanovitelji in tvorci športnega balinanja v Sloveniji in seveda tudi v takratni Jugoslaviji.

Kmalu po ustanovitvi Balinarske zveze Slovenije so bila sprejeta tudi enotna balinarska pravila, ki so bila prirejena po Mednarodnem tehničnem pravilniku MTP. S tem so bili postavljeni dovolj trdni temelji za nadaljnje delo in za večji razmah balinanja pri nas. Vodenje zveze je kot predsednik prevzel Romeo Bassin, ki je opravljal delo predsednika najprej v Sloveniji, leto pozneje pa je prevzel predsednikovanje tudi v jugoslovanskem balinanju.

Baliranje kot športna panoga je prišlo pred več desetletji iz Francije preko Italije tudi v Slovenijo. Na bivšem Kranjskem se je pod Avstrijo pričelo z balinanjem okrog leta 1910.

Igra je bila takrat igralcem v razvedrilo in zabavo.

Že leta 1935 je bilo v Sloveniji veliko balinarskih klubov, ki so bili sicer neorganizirani, vendar so med seboj igrali tekme vse do začetka druge svetovne vojne. Vojna vihra tudi balinanju ni prizanesla, zato je šport med drugo svetovno vojno povsem zamrl. Po vojni pa je baliranje ponovno oživilo.

Organizacija tekmovanj je terjala veliko naporov, zlasti še kar zadeva tehnično plat. Vodenje tekmovanj so zaupali Avgustu Petrovčiču, ki je vodil domala vsa tekmovanja v slovenskem in jugoslovanskem merilu. Čeprav mu je vzelo vodenje tekmovanja veliko časa, je bil Avgust Petrovčič kljub temu še naprej izredno uspešen balinar in stalni član tedanje jugoslovanske reprezentance.

V letu 1951 so začela v Sloveniji prva balinarska tekmovanja v četverkah, saj so bila že na voljo prva ustrezna preurejena balinišča za tekmovanja, obstajal pa je tudi ustrezen sodniški kader. V njem so bili zlasti balinarji in člani odbora, ki so imeli možnost proučiti mednarodni tehnični pravilnik za baliranje.

Čeprav so nekateri balinarski klubi v Sloveniji, predvsem v Ljubljani in na Primorskem delovali že pred 2. svetovno vojno, pa je slovensko športno baliranje doživelo svoj razcvet po letu 1951 z ustanovitvijo balinarskega odbora in sprejemom normativnih aktov zveze. S tem je bila odprta pot športnemu balinanju v Sloveniji.

V letu 1952 je bilo prvo državno prvenstvo četverk med balinarskimi klubi iz Slovenije in Hrvaške oziroma med ljubljanskimi in reški-

mi klubi. Nastopilo je osem ekip. Iz Slovenije so nastopili: Kamen, Polje, Žaba in Rožna dolina.

Prvo državno prvenstvo je močno povečalo zanimanje za balinarski šport v Sloveniji. Zanj se je začelo zanimati vse več ljudi, ki so spoznali, da se lahko ukvarjajo z balinanjem bodisi tekmovalno ali rekreacijsko.

S pomočjo novo nastale zveze so se začeli ustanavljati tako imenovani balinarski odbori, v katerih so se združevali klubi posameznih območij. Med prvimi, ki so se ustrezno organizirali, so bili poleg Ljubljane: Sežana, Nova Gorica in Postojna, kasneje pa so se ustanavljali odbori še na Štajerskem, Gorenjskem in Dolenjskem, Slovenski Istri, Mariboru, Šaleški. Iz teh balinarskih območij so se razvile območne balinarske zveze, ki še danes delujejo v okviru Balinarske zveze Slovenije. Organiziran pristop je pomenil velik razmah za razvoj balinanja. Gradila so se igrišča po predpisih Mednarodnega tehničnega pravilnika F.I.B. V klube so se začeli vključevati tudi mlajši ljudje. Poleg množičnosti je rastla tudi kvaliteta. Republiška in državna prvenstva v takratni Jugoslaviji v četverkah, dvojicah, posamezno in v zbijanju so še povečala zanimanje za to športno panogo. Potrebno je poudariti, da so pri mednarodnih nastopih ter na svetovnih in evropskih prvenstvih jedro jugoslovanske reprezentance sestavljali slovenski balinarji.

S povečanjem števila klubov in z ustrezno organiziranostjo balinanja kot športne dejavnosti so nastali pogoji za vključitev jugoslovanskega balinanja v mednarodno balinarsko organizacijo FIB, ki je imela takrat sedež v Torinu. Z včlanitvijo v mednarodno balinarsko zvezo leta 1953 je dobil naš balinarski šport lepo priznanje, ki je bilo porok, da se bo balinanje še hitreje razvijalo.

Že v letu 1954 je jugoslovanska reprezentanca nastopila na svetovnem prvenstvu četverk v francoskem St. Etienu, na katerem je sodelovalo 16 izbranih reprezentanc. Uspeh res ni bil najboljši, a je vseeno dal nov polet za še načrtnejšo vadbo in za nadaljnje sodelovanje na mednarodni sceni. Od tedaj so jugoslovanski balinarji vsa leta redno sodelovali na vseh svetovnih in evropskih prvenstvih, kakor tudi na številnih mednarodnih turnirjih.

Nedvomno pa je bilo za razvoj balinanja pomembno obdobje okrog leta 1980, ko je bil v jugoslovanskem merilu sprejet sistem ligaškega tekmovalja, ki je v veliki meri izboljšal kvaliteto balinanja. V tem času in tudi že prej so v izbrani jugoslovanski vrsti nastopali slovenski igralci tako v članski kot mladinski konkurenci. V Sloveniji je balinanje tudi organizacijsko napredovalo, tako je bilo v Ljubljani leta 1980 svetovno mladinsko prvenstvo, leta 1986 pa evropsko člansko prvenstvo – finale, na katerem so sodelovale štiri ekipe.

V tem času so naši balinarji na svetovnih in evropskih prvenstvih že dosegali odlične rezultate in osvajali prve kolajne.

Osamosvojitve Slovenije je prinesla nov preobrat v razvoju slovenskega balinanja.

Takoj, ko so poslanci republiške skupščine razglasili samostojno in suvereno Republiko Slovenije l. 1991, smo začeli z razdruževanjem od Balinarske zveze Jugoslavije in z vključevanjem balinarske zveze Slovenije v mednarodno balinarsko zvezo F.I.B.

30. januarja 1992 je Balinarska zveza Slovenije od F.I.B. prejela obvestilo, da ni več nobenih zadržkov, da naša zveza postane polnopravna članica Mednarodne balinarske zveze. Postali smo redni člani te organizacije in se začeli udeleževati evropskih in svetovnih prvenstev ter mednarodnih srečanj.

Resno smo pristopili k delu in začeli pripravljati vse normativne akte, ki so bili potrebni za normalno delovanje zveze. 22. februarja 1992 smo na volilni skupščini BZS sprejeli prvi statut zveze in ustrezne pravilnike. Reorganizirali smo tudi tekmovalni sistem in omogočili klubom iz vseh območnih zvez, da lahko po določenem predhodnem obdobju tekmujejo v državnih ligah, ki smo jih v skladu s kvaliteto razdelili na več lig, in sicer: super ligo, 1. ligo in 2. ligo. Ta sistem se je pokazal kot izredno dober in je ostal več ali manj enak vse do današnjih dni. Že takrat smo začeli posebno pozornost namenjati reprezentančnim selekcijam in posameznim igralcem in igralkam, ki so do letošnjega leta na evropskih in svetovnih prvenstvih ter na svetovnih in sredozemskih igrah osvojili skupaj kar 175 medalj.

Na rezultate, ki smo jih dosegli, smo lahko upravičeno ponosni – v Sloveniji smo postali športna panoga, ki se po osvojenih odličjih na EP in SP uvršča v sam vrh našega športa, v mednarodnem balinarskem športu pa smo v zadnjih letih na samem vrhu.

Leta 1992 smo skupaj z ostalimi športnimi organizacijami, ki sodelujejo na olimpijskih igrah kot športna panoga, ki jo priznava Mednarodni olimpijski komite, podpisali slovensko olimpijsko listino, kar je bilo za slovensko balinanje še posebno priznanje. Naprej so se dogodki kar vrstili. Led je bil prebit in skozi velika vrata smo vstopili v mednarodno areno.

Petinšestdeset let slovenskega balinanja, predvsem pa kvaliteta in organiziranost tega športa, ni priznana le doma, temveč tudi v mednarodnem merilu.

Za uspešno organiziranost Balinarske zveze Slovenije ima poleg številnih posameznikov največje zasluge bivši predsednik Jože Rebec, ki je bil na čelu zveze neprekinjeno od leta 1982 do svoje smrti leta 2011, ko ga je na čelu zveze zamenjal univ. dipl. psih. Sandi Kofol.

Ko se ob visokem jubileju, ki ga letos praznuje Balinarska zveza Slovenije, ozremo nazaj na prehojeno pot, ne smemo pozabiti na številne posameznike, ki so po svojih sposobnostih vlagali velike napore, da smo postali dobro organizirana športna zveza z jasno perspektivo razvoja, ki obeta, da bo slovensko balinanje tudi v prihodnosti dosegalo takšne oziroma še boljše rezultate.

■ Organiziranost balinarske zveze Slovenije

V Balinarsko zvezo Slovenije je vključenih 10 območnih zvez; Dolenjska, Gorenjska, Ljubljana, Maribor, Notranjska, Nova Gorica, Postojna, Sežana, Slovenska Istra in Šaleška, v katerih je skupaj registriranih 173 klubov s skoraj 10.000 člani in okoli 2700 registriranimi igralci.

Območne balinarske zveze delujejo vsaka na svojem področju, predpisanem v svojem ustanovnem aktu. Z njihovo organiziranostjo Balinarska zveza Slovenije zagotavlja delovanje balinarskega športa v vsej naši državi.

Za športno in rekreativno balinanje razpolagamo v Sloveniji s 187 urejenimi balinišči, od tega je 20 štiristeznih balinarskih dvoran, 26 pokritih štiristeznih balinišč, 57 štiristeznih odkritih balinišč, 4 dvostezne balinarske dvorane, 8 pokritih dvosteznih balinišč in 72 zunanjih odkritih dvosteznih balinišč.

Na državnem nivoju je vsako leto organiziranih 26 državnih prvenstev v vseh petih kategorijah.

Balinarska zveza skrbi tudi za razvoj najmlajše populacije balinarjev, saj vsako leto v Rogaški Slatini izvaja tedensko šolo balinanja za dečke in deklice ter letni kamp v Slovenski Istri, kjer se najmlajši balinarji spoznavajo z osnovo balinarske igre, prav tako pa BZS sodeluje pri delovanju balinarskih kampov za mlade balinarje po območnih zvezah.

Veliko pozornost Balinarska zveza Slovenije posveča tudi usposabljanju strokovnih kadrov: trenerjev, inštruktorjev, mentorjev in balinarskih sodnikov.

Balinarska zveza Slovenija ima svojo spletno stran: www.balinarska-zveza.si, na kateri je možno tekoče spremljati tako rezultate kot tudi druge dogodke, povezane z balinanjem. BZS ima za obveščanje članstva tudi svoje glasilo Balinar, ki neprekinjeno izhaja že od leta 1992.

■ Predstavitev balinarskih disciplin, igrišč in rekvizitov

Klasična igra

Balinarska igra se sestoji iz elementov bližanja in zbijanja. Igro začne igralec, ki je z žrebom dobil balina in tega tudi zaluča, nato pa tudi igra prvo kroglo. Nato igra nasprotni igralec in to vse dotlej, dokler z bližanjem ali zbijanjem ne prevzame točke. Če eden od igralcev v posameznem obratu nima več krogel, lahko nasprotnik poskuša doseči nove točke z bližanjem ali zbijanjem. Prav tako lahko zbija balina, vendar ga mora obvezno napovedati. Bližanje je pravilno, če igrana krogla ne premakne enega ali več predmetov za več kot 0,5 m, če po premaknitvi predmetov ne zapusti igrišča oziroma se ustavi manj kot pol metra od črte prve linije. Zbijanje je pravilno, če je mesto padca zbijalčeve krogle manj kot 0,5 m od napovedanega in zadetega predmeta ter če je pri zbijanju na stranski črti več kot pol odtisa krogle na notranji strani osi stranske linije.

Zmagovalec igre je igralec oziroma ekipa, ki je prva dosegla predvideno število točk (npr. 13) oziroma je dosegla večje število točk po izteku igralnega časa igre (npr. 90 minut).

V igri posamezno – igra igralec proti igralcu s 4 krogli,

v igri dvojic – igrata dva igralca proti dvema vsak s 3 krogli,

v igri trojk – igrajo trije igralci proti trem vsak z 2 krogli,

v igri četvork – igrajo štirje igralci proti štirim vsak z 2 krogli.

Igra v krog

Igra traja 8 obratov. V igri posameznikov igra igralec proti igralcu s štirimi krogli, v igri dvojic pa ima vsak igralec po tri krogle.

Igralec, ki pred začetkom tekme dobi z žrebom balin, le tega meče v dveh zaporednih obratih, v naslednjih dveh obratih pa met balina pripada nasprotniku.

Igralec, ki ni metal balina, zariše krog s polmerom 70 cm.

Igralec, ki bliža, mora kroglo približati v krog, zbijalec pa mora približano kroglo zadeti. Po uspešno zadeti krogli nasprotnik nadaljuje z bližanjem.

Igralec, ki bliža v četrtem obratu, bliža tudi v petem. Enako velja za zbijalca.

Vsaka pravilno približana krogla v krogu se točkuje z 1 točko oziroma z 2 točkama, kadar je krogla oddaljena od balina manj kot 0,5 cm (»biberon«).

Vsaka pravilno zadeta krogla, ki zapusti krog, šteje 1 točko oziroma 2 točki, če ostane zbijalčeva krogla ob pravilnem zadetku v notranjosti kroga.

V primeru, da je tisti, ki bliža, v posameznem obratu odigral vse krogle, lahko zbijalec s preostalimi krogli zbija bodisi kroglo bodisi balin. V enem obratu se lahko balin zbija največ 2 krat. Za vsak pravilno zadet balin, ki zapusti krog, se dobi 2 točki.

Če pravila tekmovanja ne predvidevajo, da se igra lahko konča neodločeno, se odigrata dodatna dva obrata s po dvema krogli na igralca.

Natančno zbijanje

Vsak zbijalec mora izvesti celotno serijo 11 metov od cilja 1 do cilja 11 z eno kroglo na cilj. Za izmet vsake krogle ima zbijalec na razpolago največ 30 sekund.

Vsak pravilno zadet predmet – cilj prinese določeno število točk, ki so predpisane za posamezno pozicijo.

Natančno zbijanje se izvaja na ustrezni preprogi iz umetnega materiala. Luknje, kamor se postavijo krogle in balin, so premera 20 mm. Preproga mora imeti pred vsako pozicijo izrezano polje, ki omogoča ugotavljanje veljavnosti zbijanja. Izrezana polja na preprogi so širine 40 mm in dolžine 50 cm.

Dečki izvajajo celotno serijo 11 metov na prvih štirih poljih na preprogi.

Maksimalno število možnih doseženih točk je 37.

Zbijanje je veljavno, če je točka padca krogle v celoti znotraj polja, ki je izrezano v preprogi, in če je predmet – cilj pravilno izbit ter dokončno zapusti svoj predhodni položaj, medtem ko se predmet – ovira ne sme premakniti oz. spremeniti položaja, ki ga je imel pred zbijanjem.

V kolikor neodločen rezultat ni predviden s pravili, morata igralca zbijanje v celoti ponoviti. Če pa je rezultat izenačen tudi po dodatnem zbijanju, se zbijanje nadaljuje do prve razlike v točkah.

Hitrostno zbijanje

Hitrostno zbijanje se izvaja na ustrezni preprogi iz umetnega materiala. Trije cilji so na preprogi, oddaljeni drug od drugega 80 cm. Prvi je oddaljen 55 cm od črte 1. linije.

Izvedba hitrostnega zbijanja poteka tako, da je potrebno v času, ki je določen s pravili (5minut), izbiti čim večje število krogel – cilj, najprej v naraščajočem zaporedju in zatem še v padajočem zaporedju (pri članicah in dečkih: 1,2,3,2,1 itn.). Vsak veljaven zadetek šteje 1 točko. Zadetek, ki je dosežen po znaku za konec igre, se ne prizna in ne prinaša točke.

Tekma v hitrostnem zbijanju se začne in konča na sodnikov žvižg oz. na zvočni signal. Igralec s kroglo v roki čaka na znak za začetek igre za črto 2. linije. Zbijalec mora kroglo obvezno vzeti iz stojala za krogle, saj se v primeru, ko vzame kroglo iz rok druge osebe, zadetek ne prizna.

V kolikor neodločen izid ni predviden s pravili, je potrebno pri izenačenem rezultatu izvesti dodatno zbijanje v času, ki je za polovico krajši od časa, predvidenega za redno zbijanje.

Zbijanje je veljavno, če je točka padca krogla v celoti znotraj polja v izrezani preprogi in je zadeta krogla – cilj dokončno zapustila svoj predhodni položaj iz luknje na preprogi.

Štafetno zbijanje – štafeta

Izvedba štafetnega zbijanja poteka na enak način kot pri hitrostnem zbijanju s to razliko, da v tej tekmi nastopata 2 ekipi, vsaka s dvema igralcema. Vsak od njiju izmenično zbija s štirimi krogli.

Krogle so ves čas tekmovanja na istih pozicijah na preprogi. Pri članih in mladincih sta prvi in tretji cilj postavljena na 4. poziciji, drugi in četrti cilj pa na 2. poziciji. Pri članicah in dečkih pa na 3. oziroma 1. poziciji.

Na začetku igre se oba igralca iste ekipe nahajata na isti strani balinišča. Na sodnikov žvižg prvi igralec ekipe začne z zbijanjem. Igralec, ki ne zbija, čaka na predajo s kroglo v roki za črto 2. linije in ne sme stopiti nanjo ali jo prestopiti.

V trenutku dotika pri predaji igralec še vedno stoji za črto 2. linije in jo zapusti šele takrat, ko se ga njegov soigralec dotakne z roko. Če predaja med igralcema ni pravilna, sodnik morebitnega zadetka ne prizna.

Igrišča in reviziti

Balinarska igra za člane, članice in mladince poteka na igralni stezi dolžine 27,5 metra in širine od 2,5 m do 4 metrov (balinišče za uradne mednarodne tekme mora biti široko najmanj 3 metre).

Balinišče za člane in mladince sestavlja: osrednji pravokotnik (igralna steza), ki je dolžine 12,5 metra, dva večja pravokotnika, vsak dolžine 5 metrov in dva manjša pravokotnika, vsak dolžine 2 metra. Na vsaki strani je dno igrišča v velikosti 0,5 metra.

Balinišče za članice sestavlja: osrednji pravokotnik (steza) dolžine 12,5 metra, dva večja pravokotnika, vsak dolžine 4 metra, in dva manjša pravokotnika dolžine 1,5 metra. Na vsaki strani je dno igrišča v velikosti 2,5 metra.

Balinarska igra za dečke poteka na balinišču, katerega predpisana dolžina je 26,5 metra, medtem ko za širino igrišča veljajo enake dimenzije kot za člane, članice in mladince.

Balinišče za dečke sestavlja: osrednji pravokotnik (steza), dolg 11,5 metra, dva večja pravokotnika, vsak dolžine 4,00 metra in dva manjša pravokotnika, vsak dolžine 1,5 metra. Na vsaki strani balinišča je dno igrišča v velikosti 2,00 m.

Igralci morajo imeti na igrišču predpisane kovinske krogle premera med 100 in 110 mm ter teže med 900 in 1200 grami.

Članice in dečki do 14 let lahko uporabljajo manjše in lažje krogle, katere najmanjši premer je lahko 88 mm, najmanjša teža pa 800 gramov,

Balin mora biti lesen, enakomerno obarvan, premera 35 do 37 mm in teže 25 gramov.

Balin – cilj pri natančnem zbijanju je lesen in bele barve, balin – ovira pa rdeče barve, premera 36 mm in teže 25 gramov.

Krogla – cilj pri natančnem, hitrostnem in štafetnem zbijanju je iz sintetičnega materiala, bele barve, premera 100 mm in teže 800

gramov, krogla – ovira pri natančnem zbijanju pa je rdeče barve, premera 95 mm in teže 660 gramov.

Na igrišču mora biti ves čas igre na razpolago risalka, ki je kovinska, dolžine 0,5 m, z zavihkom 5 cm ter premerom 4–6 mm, ki služi za zarisovanje in merjenje razdalj med predmeti.

Na obeh straneh balinišča morajo biti obvezno nameščeni nosilci za krogle, na vidnem mestu pa mora biti postavljen tudi semafor za pisanje rezultatov ter elektronska ura za odštevanje igralnega časa.

■ Tekmovanja in njihov razvoj

Razvoj posameznih disciplin v balinanju

Posamezne balinarske discipline so se v Sloveniji na državnem nivoju uveljavljale in spreminjale v skladu s sklepi Mednarodne balinarske organizacije FIB na osnovi Mednarodnega tehničnega pravilnika in njegovih dopolnil.

Območne balinarske zveze so svoja tekmovanja vedno – obvezno – prilagodila sprejetim sklepom in v skladu z dogovorjenimi pravili v posamezni območni zvezi.

1972

Tekmovalo se je:

- V igri **četverk**, in sicer 4 igralci proti 4 igralcem, tako da je imel vsak igralec po 2 krogli. Med igro se je lahko zamenjalo 2 igralca.
- V igri **dvojic**, in sicer 2 igralca proti 2 igralcema, tako da je imel vsak igralec po tri krogle. Med igro se je lahko zamenjalo po enega igralca v posamezni ekipi.
- V igri **posamezno**, tako da je igralec igral proti igralcu s štirimi krogli.

Posamezna igra je trajala do 13 točk, igralni čas ni bil določen.

1981

Dosedanjim disciplinam je bila dodano natančno zbijanje.

1985

Dodana je bila nova disciplina – igra v krog.

V letu 2014 se je v super ligi uveljavila tudi igra parov v igri v krog, v kateri nastopata dva igralca proti dvema igralcema, vsak s po tremi krogli.

1992

Dodana je bila disciplina hitrostnega zbijanja.

Leta 1992 igro četverk v ligaškem tekmovanju zamenja igra trojk. Trije igralci igrajo proti trem igralcem, tako da ima vsak igralec po 2 krogli.

1997

Uveljavljena je bila nova disciplina v štafeti oz. štafetnem zbijanju.

Namen uveljavljenja novih tehničnih disciplin zbijanja je bila vključitev večjega števila mlajših igralcev v balinarski šport.

Način igranja v posameznih igrah je opisan v prejšnjem poglavju.

Tekmovanja v Balinarski zvezi Slovenije

Osnovna balinarska tekmovanja se izvajajo na področjih posameznih Območnih balinarskih zvez. Organizacija in sama izvedba tekmovalnega sistema mora zagotavljati možnost vključevanja njihovih klubov in posameznih igralcev v tekmovalni sistem, ki je organiziran v izvedbi BZS.

Tekmovanja v Balinarski zvezi se delijo na:

- državna ligaška tekmovanja,
- državna prvenstva,
- državna pokalna tekmovanja,
- turnirji državnega pomena.

Državna ligaške tekmovanja

Državna ligaška tekmovanja se izvajajo v vseh kategorijah igralcev (člani, članice, mladinci (U 18) in dečki (U 14)).

Na državnih ligaških tekmovanjih v letošnjem letu nastopa v državnih ligah v kategoriji članov, članic, mladincev in dečkov skupaj 71 oziroma 70 ekip, od tega v zadnjih letih 46 oziroma 45 ekip v kategoriji članov, 8 ekip pri članicah, 6 ekip pri mladincih in 11 ekip pri dečkih.

Kategorija člani:

Ligaško tekmovanje je pri članih organizirano preko celotnega leta.

Ligaško tekmovanje članov je razdeljeno na tri stopnje tekmovanja, ki se imenujejo:

- super balinarska liga,
- I. državna balinarske liga in
- II. državna balinarska liga.

Uveljavljeno je pravilo, da v vsaki balinarski ligi tekmuje po 8 balinarskih klubov, kar se tudi zagotavlja z izpopolnjevanjem posameznih lig pred vsakim novim tekmovanjem.

Obstaja pravilo, da praviloma napreduje iz nižje balinarske lige v višjo ligo prvo uvrščena ekipa po končanem tekmovanju. To pa ne velja za napredovanje klubov iz I. balinarske lige v super ligo, kjer poteka tekmovanje od pozne jeseni do zaključka zime. Zato mora imeti 1. uvrščeni klub v I. ligi zagotovljene pogoje za tekmovanje v super balinarski ligi. Prav zaradi tega ima tudi pravico do lastne odločitve o tekmovanju v super ligi, kar pomeni zagotovitev igranja tekem v ligaškem tekmovanju v dvorani.

Izpopolnjevanje 2. državne balinarske lige pa se izvaja s prvaki posameznih Območnih balinarskih zvez, ki preko medsebojnega dvokrožnega tekmovanja določajo udeleženca II. državne balinarske lige.

Tekmovanje v I. in II. balinarski ligi se izvaja v času od rane pomladi do kasne jeseni s presledkom v času letnega odmora.

Na vseh stopnjah državnega ligaškega tekmovanja je posamezna tekma sestavljena iz kombinacije iger, ki jo sestavljajo: klasične igre (posamezno, dvojica, trojka) in tehnične igre (igra v krog – posamezno, natančno zbijanje, hitrostno zbijanje in štafetno zbijanje). V tekmovanju v super balinarski ligi pa kombinacijo iger dopolnjuje še igra: igra v krog – dvojica.

Tekma je sestavljena iz 11 iger (v super ligi iz 13 iger). Na tekmi lahko nastopa za posamezni klub od 7 do 11 igralcev.

Kategorija članice:

Ligaško tekmovanje pri članicah se izvaja samo v enotni balinarski ligi. Razlog take organiziranosti tekmovanja je izključno v odločitvi o uveljavitvi tehničnih disciplin balinarskih iger v tekmovalni sistem (delno natančno zbijanje, predvsem pa hitrostno zbijanje). Je pa res, da je uveljavitev teh iger v ligaško tekmovanje nujna zaradi usposabljanja igralcev za meddržavna tekmovanja ter evropska in svetovna prvenstva.

Tekma je sestavljena iz 11 iger, v tekmi pa lahko nastopa za posamezni klub od 6 do 10 igralcev.

Kategorija mladinci (U 18) in dečki (U 14)

Organizacija izvedbe ligaškega tekmovanja za te kategoriji igralcev se prav tako organizira v enotni državni ligi, sam način izvedbe pa se letno prilagaja številu klubov, ki uspejo zagotoviti zahtevano število igralcev v posamezni kategoriji igralcev.

Tekma je sestavljena iz 7 iger, na tekmi pa lahko nastopa za posamezni klub od 3 do 7 igralcev.

Državna prvenstva

Državna prvenstva se organizirajo v disciplinah:

- posamezno,
- posamezno – igra v krog,
- dvojice,
- natančno zbijanje in
- hitrostno zbijanje ter
- štafetno zbijanje (razen pri članicah).

Število udeležencev na posameznem državne prvenstvu je omejeno in je pri članih ter članicah za posamezno Območno zvezo izračun udeležencev opravljen na osnovi števila klubov v območni zvezi in njihove stopnje tekmovanja.

Državna prvenstva se praviloma organizirajo v času, ko ni ligaškega tekmovanja, za kategorijo mladincev in dečkov pa v času njihovih šolskih počitnic.

Državna pokalna tekmovanja

Pokalna tekmovanja se izvajajo po turnirskem sistemu v disciplini četverk.

Na pokalnem prvenstvu Slovenije nastopa 16 ekip, praviloma izključno prvakov Območnih balinarskih zvez. Preostale udeležence do določenega števila pa letno določa tekmovalna komisija iz sstate reprezentanc določene kategorije igralcev.

Turnirji državnega pomena

Naziv turnirja državnega pomena pridobi turnir v organizaciji balinarskega kluba, na katerem bo nastopilo najmanj 12 klubov, od tega najmanj 60 % članov državnih lig.

■ Usposabljanje v Balinarski zvezi Slovenije

Usposabljanje strokovnih delavcev O začetku in razvoju usposabljanja strokovnih delavcev

Z usposabljanjem strokovnega kadra je Balinarska zveza začela v letu 1984, ko so bili opravljeni tečajji za inštruktorje balinanja v

Ljubljani, Postojni in Sežani. Tečaj je bil ponovljen leta 1987 na željo OBZ Gorenjska. Usposabljanje se je izvajalo na podlagi sklepov Izvršnega odbora BZS.

Usposabljanje strokovnih delavcev v ta naziv je potekalo po usklajenem in verificiranem programu s Fakulteto za šport. Izobraževanje pa sta izvajala s predavanji tako splošnega kot posebnega dela tečaja naša člana g. Franci Somrak in g. Avgust Petrovčič.

Na vseh tečajih je bilo 77 udeležencev.

Po teh aktivnostih je usposabljanje v zvezi zamrlo in to vse do leta 1993, ko sta na povabilo naše zveze prišla izvesti demonstracijo o načinu praktičnega usposabljanja v Franciji njihova strokovnjaka g. dr. Verdiana in g. Reilleux. Tečaj je trajal 5 dni, na njem pa je izmenoma sodelovalo 21 udeležencev iz naših klubov.

Na osnovi ocene svetovno priznanega francoskega strokovnjaka s področja usposabljanja igralcev g. Verdiana o sposobnosti udeleženca tečaja g. Ivana Breznika – Janija za samostojno praktično usposabljanje igralcev v naši zvezi, ki je nato dodatno še uspešno opravil vse izpite iz splošnih predmetov na Fakulteti za šport, smo v letu 1994 dobili prvega trenerja balinanja z diplomom Fakultete za šport.

Od tega leta dalje je g. Ivan Breznik – Jani skrbel in izvajal usposabljanje strokovnih delavcev za potrebe balinarskih klubov v naši zvezi.

Na osnovi dokumenta Programske usmeritve izobraževanja amaterskih strokovnih kadrov v BZS, ki ga je na njegov predlog sprejela Skupščina BZS v letu 1994, so bili v okviru stopenj usposabljanja določeni nazivi za amaterske poklice: mentor, inštruktor in trener balinanja. Začeli pa so se pripravljati tudi programi za usposabljanje strokovnih delavcev v posamezne amaterske nazive.

V letu 1997 je bila zaključena uskladitev programov usposabljanja s Fakulteto za šport.

Tako so bili izpolnjeni pogoji, da je BZS v letu 1998 pristopila k rednemu vsakoletnemu usposabljanju strokovnih delavcev v nazivu mentor in inštruktor balinanja.

Za izvajanje usposabljanja je bila opravljena delitev izvajanja programov usposabljanja na splošni in posebni del.

Tako se je usposabljanje za naziv mentor balinanja izvajalo samo iz posebnega dela, ki je bil izvajan izključno samo iz praktičnega dela in so ga izvajali strokovni delavci iz BZS.

Za naziv inštruktor balinanja pa iz splošnega dela, ki so ga izvajali univerzitetni predavatelji Fakultete za šport, in posebnega dela, ki so ga izvajali strokovni delavci BZS.

Programa usposabljanja za ta dva naziva sta bila v letu 2001 usklajena z izdanimi sklepi Strokovnega sveta Republike Slovenije za šport in je bilo za njuno izvajanje tudi pridobljeno soglasje od Strokovnega sveta Republike Slovenije pri Ministrstvu za šolstvo in šport.

Že od vsega začetka smo v BZS stremeli k usposabljanju v nazivu trener balinanja. Za sam način izvajanja usposabljanja smo iskali pomoč in usmeritve pri Balinarskih zvezah Francije in Italije, a naša prizadevanja niso bila uspešna. Tako je v letu 2002 g. Breznik ob sodelovanju z g. Sašom Letnikoskim začel s pripravo programa iz posebnega dela usposabljanja za ta naziv. Program usposabljanja

iz splošnega dela pa je bil že več let v veljavi za druge panožne zveze in ga je morala Fakulteta za šport samo modificirati za našo panogo.

Pred potekom soglasja v letu 2006 je tako BZS vložila zahtevek za pridobitev soglasja tudi za usposabljanje v nazivu trener balinanja, ki ga je Strokovni svet Republike Slovenije pri Ministrstvu za šolstvo in šport dovolil uporabljati od 20. 12. 2006 dalje.

Od leta 2007 tako izvajamo usposabljanje za vse tri strokovne nazive.

Pravila (program) o usposabljanju strokovnih delavcev

Usposabljanje strokovnih delavcev v BZS je Balinarska zveza uredila v svojem internem aktu z naslovom: Pravila s programi o usposabljanju strokovnih delavcev v BZS, ki ga je sprejela v mesecu oktobru leta 2001 in ga kasneje v vseh letih redno usklajevala z izdanimi predpisi s strani Strokovnega sveta za šport pri Ministrstvu za šolstvo in šport Republike Slovenije pod naslovom: *Pravila o usposabljanju strokovnih delavcev v športu*.

V programu usposabljanja strokovnih delavcev v BZS je uredila:

- nazive strokovnih delavcev,
- določila odgovornost za sestavljanje in izvajanje programov usposabljanja,
- predpisala kadrovske zahteve za izvajanje programov usposabljanja,
- predpisala postopek za spreminjanje in dopolnjevanje programov usposabljanja,
- predpisala predvideni obseg vpisa v usposabljanje in postopek razpisa usposabljanja,
- določila način vodenja evidence o usposabljanju strokovnih delavcev in izdajo spričeval.

V posameznih programih usposabljanja pa je BZS predpisala:

- temeljne cilje posameznega programa,
- pogoje za usposabljanje,
- izvajanje posameznega programa usposabljanja v skupnem številu ur,
- vsebine in obseg predmetov v času usposabljanja in vsebinski program posameznega predmetnika iz predmetov, predavanih s strani strokovnih delavcev BZS,
- pridobitev nazivov v posameznem programu usposabljanja,
- licenciranje strokovnih delavcev po pridobitvi določenega strokovnega naziva.

Izvajanje usposabljanja strokovnih delavcev

Usposabljanje strokovnih kadrov v BZS se je vedno izvajalo na podlagi razpisov o usposabljanju.

V nadaljevanju navajam izvajanje usposabljanja za posamezne nazive v BZS:

Mentor balinanja

V času od leta 1998 do leta 2010 je bilo usposabljanje v nazivu mentor balinanja izvedeno v vsakem letu, razen v letih 1999 in 2000, kar pomeni v 11 letih.

Na tečajih za naziv mentor balinanja je bilo skupaj 160 udeležencev.

(Vir podatka: evidenca strokovnih kadrov v BZS, vodena v BZS.)

Osnovni namen izvajanja tečajev za mentorje balinanja je bil seznanjanje udeležencev tečaja s posameznimi elementi balinarske igre. Na tečajih udeleženci tudi niso opravljali izpitov, ker samo usposabljanje ni bilo namenjeno samostojnemu strokovnemu delu.

Na vsakem tečaju pa je bil vseeno opravljen preizkus usposobljenosti udeležencev za osebno izvajanje vseh aktivnosti, ki so se izvajale v času usposabljanja.

Tako je bilo ugotovljeno, da je od 160 udeležencev tečajev pokazalo samo 29 udeležencev, da so primerni za usposabljanje v naziv inštruktor balinanja, kar pomeni samo 18,1 %.

(Vir podatka: Zaključna poročila o usposabljanju v naziv mentor balinanja.)

Inštruktor balinanja

Usposabljanje za naziv inštruktor balinanja je bilo prvič izvedeno v letu 1984 in ponovljeno v letu 1987. V teh letih se je usposabljanje izvajalo brez družbeno verificiranega programa, vendar s soglasjem Fakultete za šport. Tako ta oblika usposabljanja ni primerljiva z vsebino usposabljanja inštruktorjev balinanja, ki se je izvajala od leta 1998 dalje.

Za naziv inštruktor balinanja se je v teh dveh letih usposobilo skupaj 68 udeležencev tečajev, od tega v letu 1984 50 udeležencev in v letu 1987 18 udeležencev.

(Vir podatka: evidenca strokovnih kadrov v BZS, vodena v BZS)

V času od leta 1998 do leta 2010 je bilo usposabljanje v naziv inštruktor balinanja izvedeno v 10 letih, kar pomeni, da ni bilo izvedeno samo v letih 1999, 2001 in 2005.

Na tečajih za naziv inštruktor balinanja je bilo v vseh teh letih usposobljenih skupaj 149 inštruktorjev balinanja.

(Vir podatka: evidenca strokovnih kadrov v BZS, vodena v BZS.)

Na podlagi evidence strokovnih kadrov v BZS je tako ugotovljeno, da smo usposobili v naziv inštruktor balinanja skupaj 217 udeležencev.

Trener balinanja

Na Fakulteti za šport je bilo 16. 02. 1993 izdana prva diploma za naziv trener balinanja, ki jo je po opravljenih izpitih prejel g. Ivan Breznik – Jani.

Z njegovim sodelovanjem s Fakulteto za šport pa smo v letu 1995 dobili še dodatnih 6 trenerjev balinanja, ki so uspešno končali razpisani tečaj za trenerje balinanja s strani Fakultete za šport.

Usposabljanje za naziv trener balinanja je bilo izvedeno na podlagi Programa za usposabljanje v naziv trenerja leta 2008, ko je usposabljanje uspešno zaključilo 21 udeležencev.

Do letošnjega leta se je tako v BZS usposobilo za naziv trenerja skupaj 28 udeležencev usposabljanja.

Usposabljanje sodnikov

O začetku dela Sodniške komisije

Sodniška komisija deluje kot samostojni organ pri Balinarski zvezi Slovenije. Pri svojem odločanju je dolžna slediti vsem predpisom,

ki jih urejajo posamezni akti mednarodne balinarske organizacije F.I.B. v zvezi s pravili balinarske igre in sklepom organov Balinarske zveze Slovenije, ki podrobneje urejajo specifična področja balinarske igre v naši Balinarski zvezi.

Delovanje Sodniške komisije je po osamosvojitvi Balinarske zveze podrobno opredeljeno v Pravilniku o organizaciji balinarskih sodnikov, ki ga je pripravil in tudi izvedel njeno samostojno izvajanje Ivan Breznik – Jani, ki je bil pred tem tudi zadnji predsednik Sodniške komisije Jugoslavije.

Pravila o kategorizaciji balinarskih sodnikov

Balinarski sodniki se delijo v naslednje kategorije sodnikov: območni balinarski sodnik, balinarski sodnik II. kategorije, balinarski sodnik I. kategorije, balinarski sodnik – inštruktor in mednarodni balinarski sodnik.

Možnost napredovanja sodnika v višjo kategorijo je podrobno predpisana v Pravilniku.

Balinarski sodnik lahko napreduje v višjo kategorijo sodnika po najmanj dveh letih uspešnosti sojenja na določeni stopnji tekmovanja in po uspešno opravljenem izpitu za balinarskega sodnika določene kategorije.

Sama kategorija posameznega sodnika pa je le eden od pogojev za sojenje tekem na določeni stopnji tekmovanja.

Osnova za delegiranje sodnikov na določeni stopnji tekmovanja je izdelana lista sodnikov, s katero se določa usposobljenost sodnikov za sojenje tekem na določeni stopnji tekmovanja in jo za vsako tekmovalno leto izdela Sodniška komisija.

Delegiranje sodnikov za posamezno tekmovalno leto se izvaja na osnovi razporejanja sodnikov na naslednje liste sodnikov:

- lista I.a, na katero je lahko razporejen balinarski sodnik I. kategorije, balinarski sodnik-inštruktor ali mednarodni balinarski sodnik,
- lista I.b, na katero je lahko razporejen sodnik, ki je naveden pod listo I.a, in balinarski sodnik II. kategorije,
- lista II., na katero je lahko razporejen sodnik, ki je naveden pod I.b, in območni sodnik, kandidat za balinarskega sodnika II. kategorije,
- lista III., na katero je lahko razporejen sodnik, ki je naveden pod II., in območni balinarski sodnik.

Delegiranje sodnikov na posamezne tekme na določeni stopnji tekmovanja opravlja za državna ligaška tekmovanja in državna prvenstva Sodniška komisija, za tekmovanja v Območnih balinarskih zvezah pa opravljajo delegiranje Zbori sodnikov pri Območnih balinarskih zvezah.

Balinarski sodnik lahko opravlja sojenje tekem izključno v predpisani sodniški obleki. Obvezno pa mora pri odločanju uporabljati predpisane sodniške pripomočke.

Čas trajanja sojenja sodnika je omejen s starostjo sodnika, ki je določena na največ 65 let sodnikove starosti. Prav zaradi tega se tudi ne vodi posebna evidenca o številu sodnikov, ki so do sedaj opravili sodniški izpit za posamezno kategorijo sodnika.

Licenciranje

Strokovno znanje se na področju strokovnega dela redno vsakoletno dopolnjuje, saj se na tem področju zelo pogosto spreminjajo discipline v balinanju, izpopolnjuje se tehnika v posameznih balinarskih disciplinah, skratka prihaja do določenih sprememb in strokovnih odkritij.

Vzporedno z uveljavljanjem sprememb v posameznih disciplinah v balinarskem športu prihaja redno v vsakem letu tudi do uveljavljanja sprememb pri izvajanju sodniških odločitev.

Zato je Balinarska zveza Slovenije uveljavila kot svojo stalno obliko obvezno vsakoletno licenciranje tako strokovnih delavcev kakor tudi sodnikov.

Licenco za posamezno tekmovalno leto si tako strokovni kadri kakor tudi sodniki pridobivajo na seminarjih, ki jih pred vsako tekmovalno sezono razpisuje strokovni svet.

Uveljavljeno je pravilo, da strokovni delavec ali sodnik, ki si v posameznem tekmovalnem letu ne pridobita licence ne moreta voditi ekip na tekmovanjih oziroma soditi tekem na tekmovanjih v določenem tekmovalnem letu.

■ Vidnejši uspehi slovenskega balinanja

Balinarska zveza Slovenije je od leta 1992 dalje članica Olimpijskega komiteja Slovenije čeprav panoga balinanje do sedaj še ni priznana kot olimpijska disciplina in je zato slovensko balinanje, ki spada po uspehih svojih igralcev in igralk v sam svetovni vrh, pri krajšano za marsikatero olimpijsko medaljo.

Na svojem prvem mednarodnem nastopu leta 1992 je na svetovnem prvenstvu za mladince Slovenija po zaslugi Gregorja Severja osvojila svojo prvo medaljo. Sever je osvojil bronasto medaljo v disciplini hitrostnega zbijanja, tretji pa je bil tudi ekipno, skupaj z Gregorjem Moličnikom, Gorazdom Ferfoljo in Davidom Likarjem. Istega leta je Bojan Novak v kategoriji članov do 23 let postal evropski prvak v hitrostnem zbijanju, Matjaž Pelc pa je osvojil srebrno medaljo v natančnem zbijanju. Oba pa sta skupaj z Juretom Rijavcem in Aljošem Ferfoljo osvojila tudi ekipno 2 mesto.

Člani so imeli svoj krstni nastop na svetovnem prvenstvu leta 1993, ko je Bojan Novak osvojil srebrno medaljo v hitrostnem zbijanju. Članice pa so svoj prvi nastop na velikih tekmovanjih doživele šele leta 1997, ko sta na Svetovnih igrah v Lahtiju, Marija Borčnik in Marija Horvat v igri dvojic osvojili bronasto medaljo.

Slovenija je v času od svojega prvega reprezentančnega nastopa leta 1992 in vse do leta 2015 v kategoriji članov, članic, mlajših članov in mladincev na svetovnih in evropskih prvenstvih ter na svetovnih in sredozemskih igrah osvojila skupaj že 175 medalj, od tega 50 zlatih, 53 srebrnih in 72 bronastih.

Člani imajo skupaj 70 medalj, od tega 24 zlatih, 24 srebrnih in 22 bronastih, mlajši člani imajo skupaj 28 medalj, od tega 6 zlatih, 9 srebrnih in 13 bronastih, članice imajo skupaj 30 medalj, od tega 6 zlatih, 4 srebrne in 20 bronastih, mladinci imajo skupaj 47 medalj, od tega 14 zlatih, 16 srebrnih in 17 bronastih.

Seveda pa pri teh številkah in osvojenih medaljah slovensko balinanje ne bo ostalo. Že letos jeseni pričakujemo nove naslove in nove medalje. Člani bodo nastopili na evropskem prvenstvu v Nici, v Franciji, mlajši člani in mladinci, na svetovnem prvenstvu v Monaku, članice pa na svetovnem prvenstvu v Casablanci v Maroku.

V letih 1992–2015 so v različnih časovnih obdobjih največ naslovov svetovnih in evropskih prvkov osvojili:

Člani:

Davor Janžič je poleg 7 zlatih medalj osvojil tudi 5 srebrnih in 1 bronasto medaljo,

Aleš Borčnik (5 zlatih, 5 srebrnih in 9 bronastih medalj),

Dejan Tonejc (4 zlate, 3 srebrne in 1 bronasto medaljo),

Jure Kozjek (4 zlate, 2 srebrni in 1 bronasto kolajno).

Vsi štirje so še vedno aktualni člani slovenske balinarske reprezentance.

Poleg omenjene četverice so zlate medalje v članski konkurenci osvojili tudi:

Damjan Sofronievski (3), Uroš Vehar (2), Jasmin Čaušević (1), Gregor Moličnik (1), Aleš Škoberne (1), Zoran Rednak (1) in Anže Petrič (1).

Člani do 23 let:

Gregor Sever je poleg 2 zlatih medalj osvojil tudi 2 srebrni medalji,

Damjan Sofronievski (1 zlata in 1 srebrna medalja),

Bojan Novak (1 zlata in 1 srebrna medalja),

Uroš Vehar (1 zlata in 2 bronasti medalji).

Poleg omenjene četverice so zlate medalje osvojili še:

Davor Janžič(1), Tadej Premru (1) in Gregor Moličnik (1).

Mladinci:

Jasmin Čaušević je poleg 3 zlatih medalj osvojil tudi 1 srebrno medaljo,

Damjan Sofronievski (3 zlate in 2 bronasti medalji),

Aleš Borčnik (2 zlati in 2 srebrni medalji),

Uroš Vehar (2 zlati medalji).

Poleg omenjene četverice so zlate medalje osvojili še:

Gregor Oprešnik (1), Dejan Koren (1), Gregor Moličnik (1), Zoran Rednak (1), Gregor Košir (1), Jure Kozjek (1), Miha Lampič (1), Tadej Premru (1) in Jaka Kosirnik (1).

Članice:

Tadeja Sodec je poleg 4 zlatih medalj osvojila tudi 1 srebrno in 7 bronastih medalj,

Marija Horvat (1 zlato, 1 srebrno in 4 bronaste medalje),

Ana Vorih (1 zlato in 1 bronasto kolajno).

V obdobju 1992 do 2015 se je Balinarska zveza Slovenije izkazala tudi kot odlični gostitelj in izvrsten organizator največjih mednarodnih tekmovanj: svetovno člansko prvenstvo leta 2001 v Kranju, evropsko člansko prvenstvo leta 2014 v Kopru, evropsko prvenstvo za članice leta 2011 v Rogaški Slatini in dve svetovni prvenstvi za mladince, leta 1993 v Ljubljani in leta 2006 v Novi Gorici.

■ Rekreativno balinanje

Rekreativno balinanje je izredno priljubljena športna panoga predvsem med starejšimi ljudmi, saj je dostopna in dosegljiva praktično slehernemu prebivalcu tega planeta.

Edini strošek praktično predstavlja le letna članarina, ki se v posameznih klubih giblje med 20 in 30 evri. Krogle in ostali rekviziti

so za tiste, ki nimajo lastne opreme, na razpolago v klubu, kjer se odvija rekreacijsko balinanje članov.

Rekreativnega balinanja se res lahko loti praktično vsak, ki ima osnovno znanje v balinarski igri, saj je preprosta in hitro osvojljiva.

Izredno primerna je za druženje med prijatelji. Balinanje ponuja več možnosti in načinov igranja, vendar se rekreativni balinarji v glavnem odločajo za igro četverk. Tako je med premori v posamezni igri dovolj časa tudi za klepet in druženje, kar v drugih športih praktično ni mogoče. Na isti igralni stezi lahko igrajo skupaj tako moški kot ženske in ne nazadnje, rekreativno balinanje je dostopno tudi ljudem slabšega zdravja in invalidom, saj ne zahteva posebnih naporov.

Posebna zanimivost pa se je oblikovala znotraj organiziranega tekmovanja po nekaterih Območnih balinarskih zvezah, v katerih imajo celo organizirano tekmovanje starejših igralcev. Pravico nastopanja takih igralcev pa so omejili z leti dovoljene najnižje starosti, ki praviloma dosega tudi 60 ali več let.

Igralci, ki dopolnijo zahtevano starost, pa se organizirajo znotraj balinarskih klubov ali drugih društev.

Tekme med ekipami vsebujejo kombinacijo iger: igra – posamezno, igra dvojica in igra trojka. Tehnične discipline balinarskih iger (igre zbijanja) pa zaradi starosti ne vključujejo v svoja tekmovanja.

Vsa ta tekmovanja so sicer rekreativna druženja starejših igralcev, ki pa so v svoji vsebini s samim tekmovanjem pridobila tudi tekmovalni navdih, s čimer starejši igralci tudi v starosti vzdržujejo svojo osebno kondicijo in želeno vitalnost.

Rekreativno balinanje je dostopno praktično skozi vse leto. V spomladansko poletnih mesecih poteka na zunanjih igriščih na svežem zraku, v jesensko zimskem obdobju pa se odvija na toplem, v ogrevanih balinarskih dvoranah.

In za konec še najvažnejše. **Za začetek balinanja ni nikoli prepozno.**